

Aar 1877 den 8de August sammentraadte efter foregaaende Beram-
 melse og i Henhold til forrige Mødes Beslutning Amtsformandskabet for Finmarkens Amt
 i Badsø By's Retsskole. Mødet bestyredes af Amtmand Blackstad. Fogderne Simers,
 Hekleberg, Kloumann og Kst. Foged Flor vare tilstede. Amtmanden bemærkede, at han
 paa Andragende havde meddelt Foged Hammer Fritagelse for at møde paa nærværende
 Amtsformandskab paa Grund af mange ham paahvilende Embedsforretninger. Foged
 Flor førte Protokollen.

Fra Amtets Herreder fremmødte:

Fra Syddaranger	Ordfører	Kirkesanger	Tofte,
= Badsø	—	Bødkermester	Andersen,
= Bardø	—	Gaardbruger	Bjerke,
= Næsfeby		Ingen,	
= Lanen	—	Handelsmand	Johansen,
= Karasjøf	Viceordfører	Sognepræst	Dahl,
= Lebesby	Ordfører	Skolelærer	N. Johannesen,
= Kistrand		Ingen,	
= Kjelvik	—	Handelsmand	M. L. Berg,
= Maasø	—	Sognepræst	Dons,
= Hammerfest	—	Gaardbruger	N. Myhre Olsen,
= Kvalsund	—	Skolelærer	Arild,
= Hasvig	Viceordfører	Gaardbruger	Alex. Jæger,
= Alten	—	Sognepræst	Frost,
= Talvig	Ordfører	Kirkesanger	Gilertson,
= Loppen-Ørfjord	—	Gaardbruger	Jens Kiil,
= Rautokino	—	Sognepræst	Johannesen.

Amtmanden bemærkede, at det er ham bekjendt, at Viceordføreren for Kistrands
 Herred, Distriktslæge Egeberg, vil fremmøde med Dampskibet i aften og formentlig med-
 bringe Fortalbsanmeldelse fra Ordføreren, Handelsmand Greiner. - Ordføreren fra Næsfeby
 vil formentlig ogsaa fremmøde i aften.

Andragende fra Nikolai Thomassen Einæs om Udbredelse af Medicinalf. af Udgifterne ved hans Forpleining paa Maasø Sygehus	Side 145—147.
Om Bevilgning til Fuldførelse af Lægeboligen i Syddaranger	194—195.
Do. = Reparation af do. Maasø	196—200.

8. Justitsvæsenet.

Forestilling om Arrestum i Riberg	48—50.
Do. " do. i Bolmaf	57—58.
Om Bevilgning til Reparation af Thingstuen i Karasjok	65—68.
" do. " do. = Bagtmesterboligen i Næsby	68—75.
" do. " do. = Lensmandsboligen i Rautokoino	75—76.
Balg paa Tilsynsmænd ved Fængslerne	216.

9. Landbovæsenet.

Andragende fra Landhusholdningssekskabet om Bidrag	114—115.
Beretning fra Landhusholdningssekskabet's Bestyrelse	220—221.
Do. " Amtsaagronom Løvdaal	222.

10. Kommunikationsvæsenet.

Forestilling om Farbjergjørelse af Storfossen i Lanaelv	79—84.
Andragende om Bevilgning til Veianlæg i Talvikbugten	85—86.
Do. fra Peder Mathisen Lien om Godtgjørelse som Opfæder paa "Øvre Soltakken" i Ripperfjord	86—87.
Do. fra Lars Johnsen Gains om do. som do. i Mortas	87—89.
Do. om yderligere Bevilgning til Veianlæg fra Lugeelv til Karasjok	107—108.
Do. " Bevilgning til en Færgindretning ved Elvebakken	108—110.
Do. " do. = Planlæg fra Bøsseløp til Giby	119—121.
Do. " do. = Udbedring af Veistykker i Storelvdalen	122.
Skrivelse fra Indredepartementet, hvori Erklæring udbedes angaaende paatænkte Forandringer i Veilovgivningen	123—125.
Om den lokale Dampskibsart inden Distriktet	128—132.
Andragende om Bevilgning til Regulering af Altenelvns Løb ved Aronnæs	138—140.

11. Forskjellige Anliggender.

Indberetning fra Kristianic Blindeminstitut	50—51.
Do. " Kristianjands Døvstummeinstitut	51—52.

Forestilling fra Hammerfest Herreds Formandskab om Udfærdigelse af et Forbud mod Optagning af Seihngel	Side 77—78.
Meddelelse om at forhenværende Lensmand Lie har søgt Amtskommunen	78—79.
Andragende om Bevilgning til Indhegning af Lebesby Kirkegaard	89—90.
Do. fra entlediget Lensmand Struwe om Pensionsforhøielse	92—93.
Do. " Skolelærer Johansen om et Stipendium for at gjøre sig bekendt med Husflidsvirksomheden	94—95.
Cirkulære fra Indredepartementet ang. sidste Stortings Bevilgning til Amtsbjrlæger	98—100.
Om Bevilgning til Gravning af 2 Brønde i Gjesvær	115—116.
" do. = Oplærelse af et aandsvagt Barn	116—118.
Anskaffelse af Extinktører til Sygehuset i Hammerfest og Distriktsfængslet i Vadsø	118—119.
Om Bevilgning til Lægefikseopsynet i Lanaelv	132—134.
Andragende om Bevilgning til nye Bojer i Lanaelvmundingen	191—192.
Do. " yderligere Bidrag til Kommunelokalet i Alten	201—203.
Balg paa 2 Medlemmer af Havnearbejdskommissionen	217—219.
Indberetning fra Skolelærer P. Johansen om en Stipendiereise	228—237.

Trykfeil.

Pag. 64, 3die Linie f. n. staar "holbe — vakcinerede" skal være "labe — vakcinere".
" 110, 15de do. do. " "mod", " " "med".
" 145, 9de do. f. o. " "inhiberede" " " "inhiberede".
" 192, 15de do. do. " "mod", " " "med".

11te August.

om Amtsformandskabets Medvirkning til Udfærdigelse af en Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov af 5te Juni 1869 bliver forbudt at optage mere Seihngel end nødvendigt til Agn og Husbehov.

Andragendet vil selvfølgelig paa Forlangende blive forelagt Amtsformandskabet, men jeg finder dog at burde gjøre opmærksom paa, at en Resolution som attraaet ikke kan udfærdiges i Medhold af den citerede Lov, som efter Forarbejderne (Storthingsforhandlingerne for 1868—1869, 5te Del O. N. 42 og 9de Del pag. 358) „kun har de stationære Fiskearter for Die og ikke de større Havfiskerier, med Hensyn til hvilke det fremdeles maa være overladt Lovgivningen at skride ind, forsaavidt der for deres Bedkommende maatte findes Opfordring til at gjøre Indskrænkning med Hensyn til Redskaber og Fangstmaade.“ Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at et Forbud som attraaet vilde blive saare vanskeligt at kontrollere, naar Optagelse af Seihngel til Agn og Husbehov skal være tilladt. Forbudet kom alene til at staa paa Papiret. Endelig skal jeg ogsaa bemærke, at det efter Lov af 5te Juni 1869 ikke er Amtsformandskabet, men Formænd og Repræsentanter i de til vedkommende Saltvandsfjord tilgrændsende Distrikter, som have at afgive de hidhørende Beslutninger. Efter Ovenansførte finder jeg det imidlertid at være ganske resultatløst at afæste de engere Kommunebestyrelser Beslutninger angaaende det ommeldte Forbud.

Indstilling over Sag Nr. 40.

Idet Komiteen slutter sig til Amtmandens Udtalelser i Skrivelse til nævnte Herred, dateret 23de Marts 1877, tillader man sig at indstille:

„Denne Sag giver ikke Anledning til nogen Forspøining fra Amtsformandskabets Side.“

I Komiteen Nr. 10de August 1877.

Paa dens Begne
Kloumann.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 85. Meddelelse fra Amtmanden om at Amtskommunen er sagsøgt af forhenværende Lensmand M. Lie til at betale ham Godtgjørelse for den Tid, han forrettede som Arretforvarer ved Hjelpefængslet i Routokeino.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forhenværende Lensmand i Routokeino, M. Lie, der som det vil erindres i 1867, 1869 og 1874 forgjæves androg om Løn som Arretforvarer ved Routokeino Hjelpefængsel,

11te August.

cfr. Forhandlingerne for sidstnævnte Aar Pag. 65—67, har i forrige Aars Høst sagsøgt mig til paa Amtskommunens Begne at betale ham Godtgjørelse for den Tid af ca. 20 Aar, i hvilke han forrettede som Arretforvarer ved nævnte Fængsel. Ved herom at meddele det ærede Amtsformandskab Underretning skal jeg tilføie, at Overretssagsfører Lund er anmodet om for Amtskommunen at tage til Gjenmæle i ommeldte Sag. En af ham ibaar indgivet Ansøgning om at Amtskommunen maatte blive tilfæet benef. proc. grat. med fri Sagsfører er afslaaet, formentlig fordi Amtskommunerne ikke uden under ganske ekstraordinære Omstændigheder tilstaaes saadan Retshjælp.

Hammerfest den 4de August 1877.

Til

J. Bladstad.

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling over Sag Nr. 85.

Komiteen tillader sig at indstille:

Amtmandens Skrivelse vedlægges Protokollen.

I Komiteen Nr. 1 den 10de August 1877.

Paa dens Begne
Kloumann.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 42. Forestilling fra Amtmanden om Bevilgning til Farbjergjørelse af Storfossen i Tanavassdraget.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

I 1865 bevilgede Amtsformandskabet 80 Kroner til Undersøgelse af Storfossen i Tana, hvis Farbjergjørelse altid har været ønskelig. Foged Norgreen foretog derpaa en Reise op til Fossen og indgav under 24de Mai 1867 en Forestilling om Farbjergjørelse, der af Amtet oversendtes vedkommende sagkyndige Autoritet til Erklæring. Siden er der Intet foretaget, navnlig fordi Kanaldirektøren fandt Sagen for lidet betydlig til alene for for dens Skyld at sende en Sagkyndig herop, indtil ifjor, da en af hans Assistenten, Løjtnant Nyfom, bereiste Amtet og derunder foretog Undersøgelser betræffende forskjellige projekterede Vandbygningsarbejder. Idet jeg herved forelægger Amtsformandskabet et fra Departementet for det Indre modtaget Hæfte, indeholdende Løjtnant Nyfoms Indberetning af 10de Februar d. A. med tilhørende Kartter og Kanal-

11te August.

Direktørens herover afgivne Betænkning af 13de Februar d. A., tror jeg, at Storfossens Farbargjørelse fremstiller sig som det vigtigste af de deri nævnte Arbejder og som det, hvorpaa Bestræbelserne for det Første alene bør gaa ud. Som det vil sees, er Arbeidet kalkuleret til 8000 Kroner hvoraf 2000 Kroner eller en Fjerdepart formentes at burde tilskydes af Brændevinsafgiftskassen. Af Karasjoks Kommune kan Intet paaregnes paa Grund af dens daarlige økonomiske Stilling (jfr. Bil. under Nr. 4) og Tanen, Næssebby og Holmak Herreder ville formentlig finde, at deres Interesser i Foretagendet ikke ere saa store, at de ville gaa med paa en Bevilgning. Jeg tror heller ikke, at de mulige Bedligholdsudgifter bør paapligtes noget enkelt Herred, men antager, at ogsaa disse, som forhaabentlig ikke ville andrage til noget betydeligt Beløb, bør overtages af Brændevinsafgiftskassen. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at der til Storfossens Farbargjørelse overensstemmende med Løitnant Nysoms Plan bevilges af Brændevinsafgiftskassen et Beløb af 2000 Kroner, mod at Foretagendets øvrige kostende tilveiebringes ved offentlige Midler.

Sammerfest den 4de August 1877.

J. Blackblad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Ekstrakt. Gjenpart

af Løitnant Nysoms Indberetning til Kanal-Direktøren
dateret 10de Februar 1877.

— — — Paa Tanaelb finder Baadsfart Sted lige fra dens Munding og langt op i dens forskellige Kildefloder Anarejok, Karasjok og Jesjok. Disse sidste ere — ialfald naar man kommer et Stykke op i dem — meget stride og opfyldte af Stryg og Strømme, men selve Tanaelb og Karasjok til omtrent 1 Mil ovenfor Karasjok Kirkeby flyder som en mægtig, stille Flod, hvor Baadsfarten — med Undtagelse af paa et enkelt Punkt, Storfossen — foregaar let og uhindret. Bistnok er Elven især i den øverste Del meget opfyldt med Banker og Grunde, men med det fornødne Lokalkjendskab er der ingen Vanstæthed i at passere i de mellem disse værende Rønder og Far.

Tanaelven er om Sommeren den naturligste og eneste Kommunikationslinie for de langs Tanadalshøret og i Karasjoks Kirkeby bosatte Lapper og Nordmænd; der foregaar saaledes ikke ubetydelig Transport langsad denne, nedover af Finlappernes Produkter: Rentjød, Skind osv., opover især af alt det Mel, der tiltrænges til Distriktets Behov.

Der finder ligeledes endel Flødning Sted paa Vasdraget — dog ikke mere end en 100—120 Tølvter aarlig — hvilket imidlertid er af særdeles stor Betydning for de nordenfor liggende aldeles skovløse Distrikter.

Færselen paa Vasdraget foregaar i lange, smale og lave saakaldte Elbebaade, der ere særdeles egnede til at færdes med i Stryg og Strømme; de slages ialmindelighed frem, og de kan overvinde særdeles stærke Stryg, ligesom Lappen med mærkbarlig Færdighed styrer den ud over voldsomme Strømme. Under Opstagningen gennem et Stryg holder de sig i Regelen langs Landet, da den fordelagtigste Vanddybde for Stagningen er fra 2—4 Fod; under Fart nedad Strygene gjælder det at finde en nogenlunde ren Rende, da Baaden kommer med en meget stor Hastighed og med Lethed vælter, hvis den støder paa en Sten. Disse Baade have naturligvis ingen stor Transportevne, især hvis de skal passere noget stærkere Stryg.

Flødningen foregaar i Flaader, der med Strømmen føres ned ad Vasdraget.

Storfossen (Garraguoida, Sturaguoida) er beliggende omtrent 6 a 7 Mil ovenfor Tanaelvens Munding. Det er et 3500 Fod langt, 2—400 Fod bredt Stryg med et relativt Fald af $\frac{1}{125}$ paa de nederste 2850 Fod; ovenfor bliver det relative Fald mindre. Stryget er opfyldt med store Stene, ligesom Bredderne fra almindeligt Sommervand og op til Flom er en eneste storstenet Ur. Over Flom ere Bredderne stejle, skovbevogede Bakker, der paa russisk Side paa flere Steder staa i Brud, uden at dog disse synes at have nogen Fremgang. Vandstandsvariationerne i Stryget kan gaa op til 20 Fod.

Storfossen er til megen Ginder for Færselen paa Vasdraget; den kan ikke besejres med lastede Baade, hvorfor Varerne maa løses af og overland befordres ad en meget daarlig Lei paa russisk Side. Foruden betydelig Livsopliv forarsager denne Omstændighed ogsaa betydelige direkte Udgifter, da der tiltrænges extraordinær Hjælp baade til Varernes Forbitransport og til at hale Baaden opad Stryget. Nedad Stryget stages Baaden, men dette sker ikke uden stort Besvær og endog Livsfare og denne Fart har krævet flere Offre derved, at Baaden, trods al anvendt Forsigtighed og Duellighed, har væltet og Mandskaberne ere omkomne i Stryget.

At ville ved Gravninger i Fossen sænke noget Vandstanden ovenfor denne og derved formindke Faldet og Strømhastigheden i Stryget vilde forbre Vortførelsen af saadanne Maser og forarsage saa store Omkostninger, at der antagelig ikke kan blive Spørgsmaal derom. Det rimeligste Mittel til Fossens Farbargjørelse er Oprensning af en Baadrende langs den ene Bred, og det kan da formentlig kun blive Spørgsmaal

11te August.

om langs den venstre (nordre) Bred, da Rigsgrændsen gaar midt i Stryget og et Arbejde paa den anden Bred saaledes vilde falde paa russisk Territorium. Bistnok foregaar Farten nu langs den russiske Side, men nogen mærkbar Forskjel i Omkostningerne ved Oprensning langs den ene eller anden Bred vil der neppe blive. En saadan Kende tiltrænger ikke større Dimensioner end 15 Fods Bredde og 2—4 Fods Dybde, men med et saadant Løb vilde ogsaa Baadsarten være i det Væsentligste betrygget, da Faren for at støde paa Stene og derved vælte vilde være ophævet. Formentlig vilde man ligeledes i et saadant Løb kunne slæbe Baaden opover selv med Ladning, især hvis man ved at planere noget Strandbredden frembragte en Trækvei, hvor man ved Touge kunde hjælpe til at hale Baaden op.

Som nævnt er Vandstandsvariationen i Stryget omkring 20 Fod. At oprense Kenden saaledes eller afplanere Strandbredden mellem almindeligt Sommervand og Flom saaledes, at Baadsarten kan finde Steb ved alle Vandstande vilde fordrø Fjlytning af faa store Masser og forarsage faa store Omkostninger, at de sandsynligvis ikke stod i Forhold til den ubetydelige Færjel i det Tidsrum Flommen staar paa, i hvilken Tid ogsaa Farten vilde vanskeliggjøres om ikke umuliggjøres ved den store Vandmasse og Strømhastighed i Stryget. Det antages derfor, at Kenden kun bør oprenses for almindeligt Sommervand.

Flødningen foregaar kun ved høiere Vandstand; for Lettelse af denne tiltrænges derfor kun Bortfjernelse af endel store Stene, hvorimod Flaaderne tørne under Nedfarten og oprives; naar disse ere fjernede, vilde Flaaderne uden Vanskelighed kunne passere Fosjen.

Paa medfølgende Kroki er indtegnet Bestaffenheden af den norske Side af Fosjen og paalagt de enkelte store Stene i samme, der ere til Hinder for Flødningen. For Oprensningen af den projekterede Kende — der er paalagt Krokiet — ere Masserne paa Stebet maalte og jugerede fra Kjæde til Kjæde. Ifølge den paa Krokiet angivne Specifikation tiltrænges i den egentlige Fos en Oprensning af ca. 200 Kubikfavne. Fra Begyndelsen af den egentlige Kende og en 5 a 600 Fod opover ovenfor Stryget bør der imidlertid oprenses ca. 40 Kubikfavne mindre Sten, for at Stagningen med Letthed kan foregaa langs denne Bred, saalænge Stryget er saa stridt, at det er vanskeligt at sætte over samme; senere bliver Strømmen ikke stærkere end at Stagningen kan foregaa hvor som helst i Elven. Der maa altsaa til sammen oprenses ca. 240 Kubikfavne. Endel af denne Masse vil fordrø Stensprængning, men det væsentligste Arbejde bestaar i Oprensning af store Stene.

Naar Hensyn tages til Arbejdsstedets isolerede Beliggenhed, Vanskeligheden for

11te August.

Arbejdsfolk og den selv under almindelige Omstændigheder høie Dagløn i disse Egne, har jeg i nedensforstaaende Overflag ikke antaget at kunne sætte Middelsprisen for den oprensendes Sten til mindre end 20 Kr. pr. Kubikfavn. Procenten for Redskab og Materiale samt tilfældige Udgifter har jeg sat til 33 $\frac{1}{3}$, hvilken betydelige Forhøielse over, hvad man ialmindelig affætter til disse Udgifter, vil finde sin Begrundelse i den lange Transport der udkræves paa enhver Ting samt i de øvrige ekstraordinære Omstændigheder, hvorunder Arbejdet maa udføres. De lange Reiser, mulig Anvendelse af Tolt osv. gjør, at Procenten til Administration og Opsyn heller ikke bør sættes under 33 $\frac{1}{3}$.

Omkostningerne vilde saaledes andrage til:

1. Oprensning af 240 Kubikfavne Sten a 20 Kroner	Kr. 4800
2. Redskab og Materiale samt tilfældige Udgifter ca. 33 $\frac{1}{3}$ pCt.	1600
3. Administration og Opsyn ca. 33 $\frac{1}{3}$ pCt.	1600
	Til sammen Kr. 8000

en Sum, der imidlertid efter hvad jeg kunde erfare, maa ansees vel anvendt i Forhold til de betydelige Interesser, der knytte sig til Færjelen paa dette Vasdrag.

Arbejdet maa antagelig udføres om Sommeren efterat Flommen er afløbet, da der neppe i disse barste Egne, langt fra Folk og uden noget som helst Midde til Folkenes Underbringelse kan blive Tale om Vinterarbejder, selv om Vandstanden dertil var gunstig. Arbejdsmetoden maa bestaa i, at man ved Hjælp af Svingtraner — der for Tilfældet maa kunne erholdes fra Havnearbejdet paa Vardø — trækker den i Kenden liggende Sten tilside efterat de største og uhaandterligste ere sønderstødt. Materialet maa oplægges i Uren paa Strandbredden og tjene til at afplanere denne og ialfald ikke oplægges som Jété udenfor Kenden, da den derved let under Isgangen kunde føres ud i denne. Da i Tanaelven som i alle de Finmarkske Vasdrag Isgangen er særdeles voldsom, maa man muligens gjøre Regning paa en Del Vedligeholdelsesudgifter, da Isen let kan medføre en Del løsliggende Sten og gjenlægge disse i Kenden.

I ovenstaaende Overflag er ogsaa medtaget Bortskydningen af de enkelte Stene, der er til Hinder for Flødningen.

Ekstrakt - Gjenpart

af Skrivelse fra Kanal-Direktøren af 13de Februar 1877.

— — — — — Af Nysoms Fremstilling fremgaar, at Tanken om at gjøre Sauhojosjen i Altenev fremkommelig enten for den almindelige Færjel eller for Lagen alene kan tænkes opstaaet ved det fuldstændige Ubeskjendtskab, man

11te August.

har havt til denne omtrent 1 Mil lange Ratarakt hvor Elven med ca. 450 Fods Fald løber mellem vilde og utilgjængelige Klippevægge.

I Storfossen i Tanaelv derimod vil man med rimelige Omkostninger kunne faa oprenset en Rende, hvorigjennem Baadene kunne stages op og ned. Forøvrigt er Løitnant Nylsoms Fremstilling baade af de Arbeider, der ikke kunne antages at burde udføres og af de Arbeider, som paa 7 forskjellige Steder ere anbefalede til Udførelse for en samlet Udgift af 10,700 Kroner, udarbejdet efter Konference med mig, hvorfor jeg kan henvisse til denne Fremstilling, som jeg henholder mig til.

Hvilke af disse Arbeider skal komme til Udførelse vil vistnok være afhængig af, hvorledes de nødvendige Pengemidler kunne skaffes tilveie, men dog endnu væsentligere af, hvorledes man skal kunne faa Arbeiderne bestyrede og duelige Arbeidsfolk samlede.

Udgifterne ved at sende en af Kanaalvæsenets Funktionærer op til Finmarken i den Anledning vilde blive usorholdsmæssigt store for disse ubetydelige Arbeider, der desuden i sig selv ere saa simple, at de vil kunne udføres af enhver Tekniker.

Bedst var det, om man kunde faa den i Ostfinmarken fungerende Veilingeniør til at bortfætte disse Arbeider i Afforder til sine øvede Arbeidsfolk og selv foretage de nødvendige Inspektioner. Et Arbeidslag paa 20 Mand med 2 Kraner samt nødvendige Redskaber for Minering og Stentransport vilde antagelig kunne faa oprenset den foreslaede Rende langs Storfossen paa en Sommer og de øvrige mindre Arbeider paa Syd-siden af Barangerfjorden vilde egne sig til Bortfætning i mindre Afforder.

Indstilling over Sag Nr. 42.

Komiteen maa erklære sig enig i, at det vil være et gavnligt Foretagende, at Storfossen i Tanaelven kunde gøres farbar og tillader sig i Genhold til Hr. Amtmandens Skrivelse af 4de dennes at indstille:

Til Farbargjorelse af Storfossen i Tanaelv, overensstemmende med Løitnant Nylsoms Plan, bevilges udredet af Brændevinsafgiftskassen $\frac{1}{4}$ Del af Omkostningerne indtil et Beløb af 2000 — to Tusinde — Kroner under Betingelse af, at de øvrige $\frac{3}{4}$ Dele blive bevilgede af offentlige Midler; og overtager Brændevinsafgiftskassen Arbeidets fremtidige Vedligeholdelse.

I Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Begne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

11te August.

Sag Nr. 43. Andragende fra Talviks Herredsstyrelse om Bevilgning til Veianlæg i Talvikbugten.

Til

Finmarkens amtsformandskab.

I møde den 18de oktober 1876 har Talviks herredsstyrelse besluttet anlæg af en vei fra handelsmand Moe's eiendom ved hovedveien i Talvik og til præstegården samt i denne anledning bevilget 200 kroner af herredskassen, hvorhos det besluttedes, at resten af veiens kostende, der er anslået til 600 kroner, skulde søges tilveiebragt ved bevilgning af brændevinsafgiftskassen.

I anledning heraf tillader undertegnede sig at andrage om, at de to-tredjeparter af omkostningerne ved anlægget af nævnte vei må blive bevilget af brændevinsafgiftskassen indtil et beløb af 400 kroner.

Den af herredsstyrelsen givne bevilgning godtgjør formentlig tilstrækkeligt nødvendigheden af det omhandlede veistykke.

Talvik, 29de mai 1877.

Ørbødigt
B. Silertson,
f. t. Ørbjørner.

Oversendes ørbødigt Finmarkens Amt. Talviks Kommunes økonomiske Tilstand gjør det ansøgte Bidrag nødvendigt.

Alten 2den Juni 1877.

B. N. Hammer.

Ogsaa Undertegnede tror at kunne anbefale Andragendet. Saavel af Hensyn til heromhandlede Veiprojekts Beskaffenhed i det Hele som da Talvik iaar har havt et særdeles godt Fiskeaar, formener jeg, at Halvdelen af Arbeidets Kostende bør udredes af Kommunen selv. Jeg foreslaar altsaa, at der af Brændevinsafgiftskassen bevilges det Halve af Udgifterne ved det omhandlede Veianlæg indtil 300 Kroner.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling over Sag Nr. 43.

Komiteen finder med Amtet, at Andragendet bør anbefales, men maa ogsaa med samme være enig i, at Talviks Kommune bør udrede Halvdelen af Omkostningerne, hvorfor indstilles:

11te August.
Halvdelen af Omkostningerne ved omhandlede Veianlæg indtil 300 — tre Hundrede — Kroner udredes af Brændevinsafgiftskassen efter specificerede Regninger, naar Veien er afleveret, samt paa Betingelse af, at Kommunen overtager Vedligeholdelsesudgiften.

§ Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Begne
B. Andersen.

Beslutning mod 1 Stemme:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Minoriteten voterede for, at Beløbet skulde sættes til 400 Kroner.

Sag Nr. 49. Andragende fra Peder Matisen Lien om Godtgjørelse som Opsidder af „Dvæ Solbakken“ i Ripperfjord.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Bed hoslagt at overjende Amtsformandskabet et Andragende fra Peder Matisen Lien om en aarlig Godtgjørelse af 80 Kroner for at holde Bekvemmelighed for Rejsende paa Pladsen øvre Solbakken paa Ripperfjordeidet skal jeg næst at henvide til de medfølgende 2de Bilage bemærke, at jeg finder Afstanden mellem Frantz Mastis Stue, Solbakken, og den beboede Ripperfjordbund for korte, til at der bør være Tale om den ansøgte Bevilgning.

Hammerfest den 4de August 1877.

Til

S. Bladstad.

Finmarkens Amtsformandskab.

Dr. Handelsmand Greiner og Lensmand Grape.

Russemark.

Da jeg agter at andrage om en liden Understøttelse af det Offentlige for at holde Bekvemmelighed for Rejsende paa Pladsen øvre Solbakken paa Ripperfjordeidet, er jeg saa fri at henvende mig til D'rr. med Anmodning om at ville godhedsfuldt meddele Andragendet sin Anbefaling.

Jeg skal bemærke, at Henrik Mansikka agter at flytte sin paa Pladsen opførte Stuebygning til Hammerfest, hvis han ingen Kjøber kan opdrive til den, og at jeg ikke ser mig istand til at overtage den uden paa Forhaand at være sikret nogen Understøttelse.

Hammerfest den 16de Februar 1877.

Ærbødigst

P. Matisen.

11te August.
Da Undertegnede finde det nødvendigt, at der i Ripperfjord findes et Hus, hvor Rejsende og Postmanden, som gaar hver 8de Dag, kan tage ind, maa vi anbefale Andragendet paa det Bedste.

p. t. Honningsvraag den 17de Mai 1877.

J. E. Greiner.

E. A. Grape.

Da det er en paatrængende Nødvendighed saavel for Post som andre Rejsende, der færdes om Vinteren over Ripperfjordeidet, at der er et beboet Sted i Ripperfjordstoven, hvor Tilflugt kan tages i slem Veir, tillader Undertegnede sig paa Kvalsunds Kommunes Begne at anbefale Andragendet paa det Bedste.

Kvalsund 1ste Juni 1877.

Andr. N. Buck,

p. t. Ordfører.

Rigefaa, idet jeg skal oplyse, at de øvrige Huse paa Pladsen Solbakken nu ogsaa vil blive bortflyttede eller iallesald for Fremtiden vil blive ubeboede.

Hammerfest og Kvalsunds Lensmandsbestilling 11te Juni 1877.

J. Hauan.

Indstilling over Sag Nr. 49.

Idet Komiteen maa erklære sig enig i det af Amtet Ansørte, indstilles:

Andragendet indvilges ikke.

§ Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Begne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 50. Andragende fra Lars Johnsen Gains om Godtgjørelse som Opsidder i Mortas.

Til

Routofeino Formandskab.

Jeg tillader mig herved ærbødigst at andrage hos det ærede Formandskab om at indgaa til Amtsformandskabet med Andragende om, at der maa tilstaaes mig af Brændevinsafgiftskassen et aarligt Bidrag som Opsidder i Sjelshuen Mortas, idet

11te August.
jeg formener, at derfor er de samme Grunde som for Bidragene til Opfædderne ved Routofoinobakken og i Sičajavre.

Routofoino 3die April 1877.

Erhødigst
Lars Johnsen Gains.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Hoslagt fremsendes Andragende fra Lars Johnsen Gains om, at der maa tilstaaes ham af Brændevinsafgiftskassen et aarligt Bidrag som Opfædder i Kjeldstuen Mortas.

I Anledning af samme Andragende har Routofoino Formandskab under 30te April udtalt sig saaledes:

„Man skal hertil bemærke, at de ere to Opfæddere i Mortas, imedens der ved Routofoinobakken og i Sičajavre kun er en Opfædder paa hvert Sted. Efter det Kjendskab, som man har til Forholdene, har man i Anledning af ovennævnte Andragende troet at maatte afgive saadan Erklæring:

Andragendet anbefales ikke.“

Routofoino Formandskab p. t. Tromsø den 21de Juli 1877.

Paa dets Begne, erhødigst

D. A. Johannesen.
p. t. Ordfører.

Oversendes med Bilagene erhødigst Finmarkens Amt, idet jeg henholder mig til Formandskabets Erklæring.

Aitens Fogderi 25de Juli 1877.

Erhødigst

P. N. Hamner.

Forelægges Amtsformandskabet, idet heller ikke jeg finder at kunne anbefale Andragendet.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Bladstad.

Indstilling over Sag Nr. 50.

Efter det Foreliggende finder Komiteen ikke Anledning til at anbefale Andragendet, hvorfor indstilles:

Andragendet indvilges ikke.

I Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Begne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 51. Andragende fra Lebesby Herredsstyrelse om Bevilgning til Indbegning af Lebesby Kirkegaard.

Til

Finmarkens Amt.

Ifølge Beslutning af 9de Oktober f. A. i Formands- og Repræsentantskabsmøde, tillader jeg mig paa Lebesby Herredsstyrelses Begne at ansøge om et yderligere Bidrag stort 20 Spd. eller Kr. 80.00 af Brændevinsafgiftskassen til Lebesby Kirkegaard og Udrykkelsen af samme.

Som bekendt bevilgede Amtsformandskabet i 1875 af Brændevinsafgiftskassen $\frac{2}{3}$ af hele Arbejds Koscende og Lebesby Kommune $\frac{1}{3}$ ialt 90 Spd. Vaaren 1876 skulde nævnte Arbejder udføres, men førend dette kunde udføres paa Grund af Sne og Is, rev atter Baarfloppen en Del ud af Kirkegaarden, saaledes at en yderligere Bevilgning maatte gjøres af Kommunen paa 30 Spd. Herredsstyrelsen troede derfor paa Grund af at Kommunen er i en mindre god Forfatning og Amtsformandskabet har været villig til at bevilge $\frac{2}{3}$ udredet af Brændevinsafgiftskassen af de oprindelige 90 Spd., at det ogsaa vilde bevilge $\frac{2}{3}$ af den yderligere Bevilgning paa 30 Spd., hvorfor andrages bevilget af Brændevinsafgiftskassen Kr. 80 udbetalt Lebesby Kommune.

Lebesby Formandskab, 5te Juli 1877.

Paa dets Begne, erhødigst

N. Johansen,
p. t. Ordfører.

Jeg antager, at de samme Grunde ere tilstede til at indvilge nærværende Andragende som de, der begrundede Bevilgningen til Lebesby Kirkegaard i 1875 (se Forhandlingerne for 1875 S. 58—59), navnlig Kommunens flette økonomiske Stilling. Jeg anbefaler derfor, at det ansøgte Beløb 80 Kroner bevilges af Brændevinsafgiftskassen.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Bladstad.

Indstilling over Sag Nr. 51.

I Medfør af Amtsformandskabets Beslutning af 12te August 1875 (se Forh. for samme Aar Pag. 58—59) tillader Komiteen sig at indstille:

11te August.

ffjellige indvendige Rum, hvilket tilsammen tør andrage til et Beløb af 500 Kroner, for hvilken Sum efter et løst Overslag de væsentligste Udbedringer formenes at kunne blive udførte.

I det saavel Fogden som Sygehuskommissionens andet Medlem, Andr. Olsen Sten, under nærværende mit Ophold ikke vare tilstede for i Forening at optage en opsigtig Raskule, har jeg dog troet at burde henlede Hr. Amtmandens Opmærksomhed paa det omtrentlige Beløb, som efter mit Skøn turde blive nødvendigt under nærværende Amtsformandskab at stilles til Raadighed i Anledning ovenpaapegede Udbedrings-Arbejder.

Gamvig 1ste August 1877.

Paa Gamvigs Sygehuskommissionens Begne
N. Schanche.

Forelægges Amtsformandskabet med anbefaling, at det foreslaede Beløb stilles til Sygehuskommissionens Disposition til Foretagelse af den fornødne Reparation af Gamvigs Sygehus.

Finmarkens Amt den 5te August 1877.

J. Blackstad.

Indstilling over Sag Nr. 89.

Det er flere af Komiteens Medlemmer bekendt, at Gamvigs Sygehus høilig trænger til fornøjet udbendig Maling og til endel andre Reparationer; men da intet specificeret Overslag foreligger, tillader man sig at indstille:

Af Medicinalfondets Midler stilles til Amtmandens Disposition et Beløb af 500 Kroner for efter nærmere Specifikation og Overslag fra Gamvigs Sygehuskommission at anvendes til Maling og Reparation af Gamvigs Sygehus.

I Komiteen Nr. 3 10de August 1877.

Paa dens Begne
Gust. J. Flor.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaltes.

Næste Møde besluttedes afholdt i Eftermiddag Kl. 6.

J. Blackstad.

Gust. J. Flor.

Samme Dags Eftermiddag fortsattes Amtsformandskabets Forhandlinger. Et tilstrækkeligt Antal Medlemmer var tilstede. Hvorfor fremlagdes:

Sag Nr. 92. Indberetning om Finmarkens Amtsskole i Terminen 1876—1877.

Sag Nr. 93. Regnskab for Finmarkens Amtsskole i samme Termin.

11te August.

Sag Nr. 94. Andragende fra Bardø Skolekommission om Bevilgning til Ophjælpelse af Skolehus i Riberg.

Disse Sager bleve tilstillede Komiteen Nr. 1 til Indstilling.

Derefter foretoges:

Sag Nr. 45. Andragende fra Karasjoks Formandskab om yderligere Bevilgning til Veianlæg fra Larelv til Karasjok.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

I det jeg hoslagt fremsender Andragende fra Karasjoks Formandskab om Bidrag til Fortsættelse af Veianlægget mellem Larelv og Karasjok, henviser jeg til Forhandlingerne for f. A. Side 47 og 49 og vedlægger det af Ordføreren Matis Saksen i 1874 forfattede Overslag. Det fremgaar ikke klart af Andragendet, hvilke af de foreslaede Arbejder der nu skal foretages for de ansøgte 1168 Kroner og er Andragendet indkommet saa sent, at nærmere Forklaring ikke har kunnet indhentes. Jeg antager, at der iaar passende kunde bevilges til de under ovennævnte Overslags 3die og 4de Post nævnte 2de Arbejder, nemlig Omlægning af Veien fra Goddikjavre og Bakken Skovanvarre samt Bygning af en Bro over Elven Saungojok i denne Strækning. Disse Arbejder sees at ville med en forholdsvis Anpart af Administrationsomkostningerne andrage til ca. 1060 Kroner, af hvilke de $\frac{3}{4}$ foreslaaes udredede af Brændevinsafgiftskassen.

I Genhold hertil indstilles:

Til Veiforbedringer nordensfor Goddikjavre i Larelv (derunder Omlægning af Skovanvarre-Bakken og Bro over Saungojok) bevilges af Brændevinsafgiftskassen de $\frac{3}{4}$ Dele af Udgifterne efter specificerede Regninger inbtil 795 Kroner.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blackstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

I Genhold til Karasjoks Formandskabs Andragende i 1874 og Amtsformandskabets Bevilgning i 1876 som Bidrag til Veianlæg mellem Karasjok og Larelv, andrages herved ærbødigst til Fortsættelse af samme Veianlæg fra Igjajavre til Larelvvandet

(omtrent 4 Mil) om Bidrag med Nr. 1168 (292 Spd.), paa samme Betingelse som anførte Bevilgning løb paa.

Karshjølts Formandskab den 9de Juli 1877.

2Erhødigst
M. Skafsen.

Jndstilling over Sag Nr. 45.

Eftjont der i Andragendet savnes flere ønskelige Oplysninger, finder Komiteen dog efter Indholdet af det oprindelige Andragende og Amtsformandskabets Behandling deraf f. A. at burde indstille:

Amtmandens Forslag bifaldes.

3 Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Vegne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning.

Komiteens Jndstilling bifaldes.

Sag Nr. 47. Andragende fra Altens Herredsstyrelse om Bevilgning til en Færgeindretning ved Elvebakken.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Bed at forelægge Amtsformandskabet Andragende fra Altens Formandskab af af 4de Mai d. A. om et Bidrag af 160 Kroner engang for alle til Anskaffelse af en Færge ved Færgestedet Elvebakken og om Bevilgning af 80 Kroner aarlig som Tilskud til Udgifterne ved Færgens Betjening, skal jeg hoslægge en Skrivelse fra Løitnant Nysom, hvori han paa Anledning af mig udtaler sig om en saadan Færgeindretning og fremfender Nids til en Færge. Efterat det havde vist sig, at de af Amtsformandskabet i 1867 bevilgede 2000 Kroner som Bidrag til en Bro over Alten Elv ved Elvebakken ikke vilde blive benyttede, fordi en saadan Bro vilde koste usforholdsmæssigt meget, indkom der i 1872 Andragende til Amtsformandskabet (Forh. Side 144) om Bevilgning af 400 Kroner til en Pramme, der ansloges at ville koste 520 Kroner, hvorefter Kommunen vilde udrede Resten. Denne Bevilgning blev imidlertid ikke givet, væsentlig fordi man var uenig om, hvorvidt en Pram eller en Kurosfærge var det for Lokaliteten mest hensigtsmæssige. Efterat nu imidlertid Kanaldirektørens Assistent, Løitnant Nysom, der ifjor var ved Elvebakken, har udtalt sig for en Pram, er der formentlig ikke længere Grund til ikke at impdekomme et Krav, der maa kaldes paatrængende. Ligesom Altens Foged an-

11te August.

befaler jeg derfor Altens Formandskabs Andragende paa det Bedste. Altens Herredsstyrelse har til Anskaffelse af Færgen bevilget 160 Kroner og vil anskaffe en saadan mod at erholde et lignende Bidrag af Brændevinsafgiftskassen. Løitnant Nysom synes at forudsætte, at Prammens Kostende vil blive henimod 520 Kroner (ligesom Veinspektør Dyblie i 1872). Under disse Omstændigheder foreslaar jeg, at Amtsformandskabet bevilger af Brændevinsafgiftskassens Midler til en Pram i Overensstemmelse med Nysoms Nids det Halve af dens Kostende indtil 260 Kroner og som Bidrag til Afsløning af Færgesolk 80 Kroner aarligt.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Fra

Altens Formandskab.

Bed Affattelsen af Altens Herredskassens Budget for d. A. har Herredsstyrelsen bevilget 160 Kroner til en Pramme til Brug ved Sundstedet ved Elvebakken. Denne Bevilgning er skeet under den Forudsætning, at et lignende Belsøb bevilges til samme Diemed af Finmarkens Brændevinsafgiftskasse, hvorefter herved andrages. Nu, hvor ingen Færgeindretning til Rjøreredsfaber, Heste og større Kreaturer ved dette om Sommeren hyppigt benyttede Overfartssted over Alteneelven imellem de paa Elvens begge Sider liggende Rjoreveie, og har man længe følt Savnet af en ordentlig Færge eller Pramme. Men naar man faar et saadant Overfartsmiddel, saa maa man ogsaa have 1 a 2 Mand til at betjene samme, og for at saadanne til enhver Tid kunne være tilstede maa Kommunen allerede nu aarlig udbetale 48 (er otte og firti) Kroner til en Færgemand, foruden den Betaling, som enhver, der benytter ham og hans Vaad, maa erlægge i Sundpenge. Til en større Færge behøves mere Hjælp under Overfætningen, og man maa derfor være forberedt paa, at Udgifterne blive større. Man skulde derfor ligeledes andrage om, at 80 Kroner aarlig bevilges som Bidrag til Afsløning for en Færgemand i Sommermaanederne ved Elvebakkens Sundsted under Betingelse af, at Altens Herredskasse afholder de øvrige Udgifter.

Alten den 4de Mai 1877.

Paa Formandskabets Vegne

L. Follum, Ordfører.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

11te August.

Overfendes ærbødigst Finmarkens Amt. Andragendet anbefales paa det Bedste.
Altens Fogderi 7de Mai 1877.

B. N. Hammer.

Indstilling over Sag Nr. 47.

Ihvorvel den her omhandlede Færgeindretning væsentlig kun vil have Betydning for Herredets Indvaanere, tror man dog at burde anbefale et Bidrag af Brændevinsafgiftskassen til Færgens Anskaffelse saaledes som af Amtmanden foreslaaet, hvorimod man ikke kan anbefale noget større Bidrag til den aarlige Afspøning af Færgemændene end $\frac{1}{3}$ Del, hvorfor man tillader sig at indstille:

Til Anskaffelse af en Færge ved Elvøbækken bevilges Halvdelen af Omkostningerne indtil 260 Kr. og til Løn for Færgemændene $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne under Betingelse af, at Herredet overtager Færgens Vedligeholdelse, at Taxten for Overfarten undergives Amtets Approbation og at Brændevinsafgiftskassens aarlige Bidrag til Færgemændenes Løn ikke overstiger 80 Kroner.

3 Komiteen Nr. 2 den 10de August 1877.

Paa dens Vegne
B. Andersen.

Beslutning mod 9 $\frac{1}{2}$ Stemmer:

Komiteens Indstilling bifalbes, dog saaledes, at Brændevinsafgiftskassen af Lønnen til Færgemændene udreder Halvparten af Omkostningerne istedetfor en Trediedel, som af Komiteen indstillet.

Sag Nr. 58. Andragende fra Bards By's Skolekommission og fra Badsø Formandskab om Bevilgning til Oprettelse af Arbejdsskoler for Gutter i Bards og Badsø.

Fra.

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Herved har jeg den Ære at fremlægge for Amtsformandskabet:

1. Skrivelse fra Bards By's Skolekommission af 13de f. M. om Bevilgning af et aarligt Bidrag stort 600 Kroner af Brændevinsafgiftskassen til Oprettelse af en Arbejdsskole for Gutter i Bards By, og
2. Do. fra Badsø Formandskab af 24de f. M. om et aarligt Bidrag, stort 800 Kroner i samme Diemed samt om et Bidrag, stort 200 Kroner, til Skolens Oprettelse.

11te August.

Fra Tromsø Stiftsdirection er derhos med Skrivelse af 24de Juli sidstleden (Sag Nr. 21) fremsendt et Andragende fra Badsø Skolekommission, hvori til en Arbejdsskole for Gutter anholdes om et aarligt Bidrag, stort 400 Kroner.

Det af Bards By's Skolekommission ansøgte Beløb er det samme, som har været bevilget Hammerfest By's Arbejdsskole siden 1873 og høiere Bidrag af Brændevinsafgiftskassen til omhandlede Slags Skoler er der formentlig ikke Røie til for Tiden at tilstaa. Badsø Formandskab har fremleveret et Overflag over de sandsynlige Udgifter ved Skolen, hvorefter disse skulle andrage til 930 Kroner, men heri er indbefattet 360 Kroner til Husleie, Lys og Brænde. Deslige Udgifter bør Kommunen formentlig selv udrede. Paa den anden Side vil vistnok noget mere end i Overflaget forudsat tiltrænges til Anskaffelse af Værktøi og Materialier, ligesom det ogsaa tør være usikkert, hvorvidt man vil kunne erholde en Lærer ved Arbejdsskolen for en Løn af 400 Kr.

Med Bemærkning, at Spøgningen til Arbejdsskolen i Hammerfest har været vorende Aar for Aar og at denne Skole har vist sig at være til stor Nytte og Gavn for den opvoksende Ungdom, tillader jeg mig at foreslaa, at der til en Arbejdsskole i Bards og til en do. i Badsø indtil Videre udredes af Brændevinsafgiftskassen et aarligt Bidrag for hver Skole stort 600 Kroner mod at Amtsformandskabet hvert Aar forelægges Indberetninger om Skolernes Drift.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Bladstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Til

Fr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Undertegnede Skolekommission tillader sig herved ærbødigst at anmode Fr. Amtmanden om at udvirke, at der af indeværende Aars Amtsformandskab velvilligen maatte blive bevilget af Brændevinsafgiftskassen et aarligt Bidrag stort 600 Kroner til Oprettelse af en Arbejdsskole for Gutter i Bards By, væsentlig efter Mønster af den i Hammerfest i Gang værende Arbejdsskole.

Bards By's Skolekommission, 13de Juli 1877.

Ærbødigst

R y h n.

14de August.

har begyndt på og øvet sig i. Ligeså udmærker han sig ved, når han bliver sat til at gjøre noget, at han da vil gjøre det ordentlig og til gavn. Således lyder moderens forklaring, og det er hendes faste tro, at han må kunne oplæres til et eller andet håndværk.

I den sidste tid har man seet, at sandjen er vægnet for at gjøre noget for sådanne ånds svage børn ved egne dertil indrettede anstalter, og i år har jo storthinget, såvidt jeg har forstået, bevilget et mindre beløb til et privat foretagende i den retning, som allerede nogen tid har været igang. Jeg har nu tænkt mig, at muligens De, Hr. amtmand, kunde vide nogen udvei, som jeg ikke øiner, til at tilveiebringe de fornødne midler, f. ex. om De kunde begjære et passende beløb bevilget af amtsformandskabet, og dersom det fornødiges, skal jeg være villig til at søge nærmere oplysning om, på hvilke vilkår gutten kunde blive optaget i et sådant institut, når jeg først får høre fra Dem, om De på en eller anden måde tror at kunne skaffe de fornødne midler tilveie. Forældrene ere fattige, da manden i mange år har været meget svag og sygelig, og de have 2 mindre børn at forsørge foruden den omhandlede gut. Næsleby kommune skal have erklæret, at den er aldeles ude af stand til at bestøtte ham på nogen anstalt.

Badsø fattigkontor den 26de april 1877.

Ørbødigst
Christophersen.

Indstilling over Sag Nr. 30.

Komiteen, der finder det foreslaede Forsøg af høi Interesse, tillader sig at indstille: Amtmandens Forslag bifaldes. De dertil fornødne Midler bevilges med den i Forslaget ansøgte Begrænsning af Amtskommunen.

I Komiteen Nr. 1 den 11te August 1877.

Paa dens Vegne
Kloumann.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 41. Skrivelse fra Amtmanden om Anskaffelse af en Ertinktor til Distriktsfængslet i Badsø.

Hr. Amtmand Blackstad
Hammerfest.

Som Agent for D'Herrer Lipman & Co. i Glasgow, Patenthavere og Fabrikanter af Dick's Ertinktor, tillader jeg mig herved at henlede Deres Opmærksomhed paa dette nyttige Apparat, som nu overalt har vundet en stor Udbredelse og som af alle Autoriteter

11te August.

og Sagkyndige er givet de mest glimrende Vidnesbyrd. Den er her i Landet anstillet af mange offentlige Anstalter, en Mængde Fabrikker og Dampskibe, Drammens-Jernbanen og Private og har allerede adskillige Gange vist sin store Nytte ved en udbrydende Ildbrand, senest ved Branden ombord i Dampskibet Stavanger. Efterat Amtmanden i Nordlands Amt har anstillet Dick's Ertinktor til Anbringelse i Distriktsfængsler og Sygehuse tænkte jeg mig Muligheden af, at Hr. Amtmanden ogsaa i Deres Amt paa forskjellige Steder kunde finde den hensigtsmæssig. Jeg tillader mig at vedlægge en Brochure, hvoraf det Fornødne vil sees.

Kristiania den 2den December 1876.

Ørbødigst
Chr. C. L. Antonisen.

Forelægges Amtskommunikationskabet, idet jeg som Steder, hvor det kunde være hensigtsmæssigt at have en Ertinktor (af Dick's eller andet Fabrikat), skal paapege Distriktsfængslet i Badsø og Sygehuset i Hammerfest.

Udgifterne blive i Tilfælde at udrede med det Halve af Amtskommunen og med det Halve af Medicinalfondet.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blackstad.

Indstilling over Sag Nr. 41.

Komiteen tillader sig at indstille:

Til Anskaffelse af 2de Ertinktorer, den ene til Sygehuset i Hammerfest, den anden til Distriktsfængslet i Badsø, bevilges de fornødne Midler af Amtskommunen paa Betingelse af, at Halvdelen af Omkostningerne refunderes af Medicinalfondet.

I Komiteen Nr. 1, 11te August 1877.

Paa dens Vegne
Kloumann.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 44. Andragende fra Altens Formandskab om Bevilgning til Deianlæg fra Bøsfekop til Siby.

Fra
Amtmanden i Finmarkens Amt.

Ved hermed at forelægge et Andragende fra Altens Formandskab paa Herredets Vegne om Bevilgning af Brændevinsafgiftskassen til en ny Kjørevei fra Siby, skal jeg under Henvisning til de Andragendet ledsagende Bilage anbefale det paa det Bedste.

14de August.

Veien er vistnok en af de mest befærdede Veie i Amtet, og da den nuværende Veibane, som det fremgaar af Ingeniør Tygens Skrivelse til Veidirektøren, er udsat for Oversvømmelse og Udsjæring paa lange Strækninger, har slemme Bakker og for det meste en åarlig Veislyd, bør Kravet paa en Forbedring her imødefommes. En bedre Bei paa dette Strøg vil betydelig fremstynde Udviklingen af et Distrikt, der har flere Betingelser for Fremskridt end de fleste andre i Amtet. Som det vil sees anholdes der om et Bidrag af $\frac{1}{15}$ af Anlæggelsesudgifterne og de $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesudgifterne, hvilke Størrelser ere de samme som Amtsformandskabet i 1872 og 73 bevilgede til Veianlægget over Alteidet, forsaavidt dette vedkom Talvig. Her andrages videre om, at Brændevinsafgiftskassen skal overtage Udgifterne ved Grundafstaaelse og Gjerdehold, som Formandskabet antager ville blive større end ved andre Veianlæg i Finmarken. Dette kan vistnok ogsaa være saa, men da Veien netop paa Grund af den stærkere Beboelse vil være til saamegen større Nytte for Distriktet og Amtsformandskabet kun for Ræsseby's Vedkommende paa Grund af dette Herreds mislige økonomiske Forfatning (Forh. for 1876 Pag. 54—57) har gjort Undtagelse fra den hidtil vedtagne Regel, at vedkommende Herred i sin Helhed har at bære Udgifterne for Grundafstaaelser og Gjerdehold, finder jeg ikke — i ethvert Fald ikke for Tiden og da der ikke foreligger Oplysning om, til hvilket Beløb Udgifterne ville andrage — at kunne ledsage Ansøgningen forsaavidt med anbefaling.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Fra

Altens Formandskab.

J Skrivelse af 17de f. M., der følger hoslagt, har Amtmanden meddelt Altens Formandskab, hvad der er passeret angaaende en paatænkt ny Kjørevei fra Bøssekop til Eiby, og opfordrer Herredsstyrelsen til at fatte de sædvanlige Beslutninger, som fra dens Side er, fornødne til Anlæggets Fremme, nemlig at overtage at udrede Erstatning for Jordafstaaelse, Gjerdehold og Gruslag, samt at overtage Anlæggets fremtidige Vedligeholdelse.

Under 31te f. M. har Altens Herredsstyrelse enstemmig vedtaget at udrede de nævnte Udgifter, dog under den Forudsætning, at de i Lighed med tidligere ydede Bidrag til lignende Arbejder, af Amtsformandskabet i det Væsentlige bevilges af Brændevinsafgiftskassen tilligemed det Bidrag, som af Distriktet kræves til Veiens Oparbejdelse.

14de August.

Tilfølgende heraf tillader man sig ærbødigst at andrage hos det ærede Amtsformandskab at bevilge af Brændevinsafgiftskassen

- 1) $\frac{1}{15}$ Del af Udgifterne ved en for offentlig Regning oparbejdet ny Kjørevei fra Bøssekop til Eiby, og
- 2) de $\frac{2}{3}$ Dele af de paa Altens Herred faldende Udgifter ved Anlæggets Vedligeholdelse samt
- 3) at overtage Udgifterne ianledning Erstatning for Grund og Gjerdehold.

Da Veien paa flere Steder tænkes lagt gennem dyrkede Marker, saa er det antageligt, at sidstnævnte Udgifter altid vil gaa op til et forholdsvis noget større Beløb, end ved tidligere lignende Veianlæg har været sædvanligt.

Altens, den 2den Juni 1877.

Paa dets Begne

L. Kollum.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling over Sag Nr. 44.

Omhandlede Veianlæg vil sees at være meget ønskeligt, hvorfor Andragendet anbefales, forsaavidt Andelen i Anlægsomkostningerne angaar. Derimod maa Komiteen med Amtmanden være entig i, at der i nærværende Tilfælde ikke findes Grund til at fravige den almindelige Regel, forsaavidt angaar Udgifterne til Grundafstaaelse og Gjerdehold. Komiteen kan ei heller anbefale tilstaaet mere end $\frac{1}{3}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne, da nævnte Veianlægning formentlig væsentlig har Betydning for Herredet selv, i hvilket Tilfælde Regelen som bekendt har været, at Kommunen endog fuldstændig har overtaget Vedligeholdelsen. De Veianlæg, ved hvilke $\frac{2}{3}$ ere bevilgede af Brændevinsafgiftskassen, ere samtlige Veie af almindeligere Betydning. Komiteen tillader sig saaledes at indstille:

Amtmandens Forslag bifaldes, dog saaledes, at der til Vedligeholdelsen kun bevilges $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne.

J Komiteen Nr. 2 den 14de August 1877.

Paa dens Begne

B. Andersen.

Beslutning med 10 Stemmer:

Komiteens Indstilling bifaldes, dog saaledes, at Brændevinsafgiftskassen af Vedligeholdelsesudgifterne overtager de to Trediedele istedetfor en Trediedel, som af Komiteen indstillet.

Sag Nr. 48. Andragende fra Aitens Veinspektør om Bevilgning til Udbedring af nogle Veistykker i Storelvdalen.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Under sidste Vaarflom har Aiten-Elv anrettet følgende Beskadigelser paa den almindelige Færdselsvei opover Storelvdalen:

- 1) er der ved den i f. A. gjenopførte Bro ved Skjærafenta gravet en stor Fordybning, der bør fyldes med Kis og Sten,
- 2) er Veien ved Hertugen af Norburghs Gjerde ved øvre Stængelse og nedenfor det Sted, hvor den ifjor blev omlagt, borttaget af Elven, og da der her er temmelig tyk Skov, maa der ophugges en ny Wei gennem denne i en Længde af ca. 4 a 500 Alen.

Endvidere er Rækværket paa Veien i Bafferne ved Skjærafenta og øvre Stængelse beskadiget og bør udbedres.

Omkostningerne ved Udbedringen af disse Beskadigelser antages at ville beløbe sig til 24 Kroner, som jeg tillader mig at foreslaa bevilget af Brændevinsafgiftskassen.

Aiten den 18de Juli 1877.

Wrb.

Olsen.

Førelægges Amtsformandskabet, idet jeg anbefaler, at det ansøgte Beløb, 24 Kroner, bevilges af Brændevinsafgiftskassen. Det bemærkes, at Udbedringerne angaa et Veistykke, som nærmest kun har Betydning for Trafikken over Rontokeino.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Indstilling over Sag Nr. 48.

Efter det af Amtmanden Dplyste om Veiens Betydning for Færdselen over Rontokeino indstilles:

Det ansøgte Beløb 24 — fire og tyve — Kroner bliver at udrede af Brændevinsafgiftskassen.

J Komiteen Nr. 2, 11te August 1877.

Paa dens Begne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaltes.

Sag Nr. 46. Skrivelse fra Indredepartementet, hvori Amtsformandskabets Erklæring udledes med Hensyn til nogle paatænkte Forandringer i Veilovgivningen.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Ved hoslagt at oversende Skrivelser fra Departementet for det Indre af 16de og 29de December f. A. med Bilag skal jeg henstille til Amtsformandskabet at udtale sig som af Departement begjært, om hvorvidt Veilovgivningen bør undergives Revision, og i hvilke Retninger eller i hvilke Punkter denne formenes fornemmelig at paatræves.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

I det som Storthingsdokumentet Nr. 43 for 1875 — Storthingsforhandlingerne for f. A. 5te Del, cf. Komiteeindstilling 6te Del Nr. 81, Side 286—287 — trykte underdanigste Foredrag af dette Departement, hvoraf Gjenpart i Henhold til kongelig Resolution af 30te Januar 1875 blev tilstillet samme Mars Storthing, er omhandlet forskjellige Tid efter anden fremkomne Forslag til Forandringer i den gjældende Veilovgivning, af hvilke Forslag enkelte vare oversendte til Regjeringen fra Odelsthingene i 1869, 1872 og 1873, andre igjen vare fremkomne under tidligere Forhandlinger angaaende Spørgsmaal om en Revision af Veilovgivningen, særlig gennem Erklæringer fra vedkommende Amtmænd, foranledigede ved dette Departements Cirkulære af 27de April 1867.

Fra sidste Storthings Odelsthing er ved Beslutning af 1ste Juni d. A. oversendt et Forslag fra D. V. Heddeland og Repræsentranten Holmesland angaaende Lov om Vedligeholdelse af private Weie, hvorom her henvises til vedkommende Storthings-Komitees Indstilling i Sagen (Indstilling og Beslutning for 1876, 6te Del, O. Nr. 73 — Side 177).

Idet et Tidrum af 6 a 8 Aar er forløbet, siden de fornævnte Erklæringer fra de lokale Veistyrer fremkom, i hvilken Tid nye og tildels indgribende Forandringer i denne Lovgivning ville sees at være bragte paa Bane, har Departementet troet nu at burde bringe denne Sag paany under Forhandling. Man anser det rigtigt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Veilovgivningen bør undergives Revision, og hvilke Retninger eller i hvilke Punkter denne formenes fornemmelig at paatræves, forelægges Amtsformandskaberne.

14de August.

Naar disse have yttret sig, skulde man bede Hr. Amtmanden udtale Dem saavel om de i den senere Tid fremkomne Forslag som, forsaavidt De dertil maatte finde Anledning, yderligere om de af Dem tidligere behandlede Spørgsmaal.

En Revision af Lovgivningen om Veivæsenet vil være et ganske omfattende Arbejde, til hvilket Departementet har troet, at man ikke bør stride, uden at der er en almen Erkjendelse af, at det paatræves.

Særlig og med speciel Anledning af, at Komiteen paa Stortinget i 1875 vil sees at have fremhævet samme som en Sag, der fortrinsvis synes egnet til at tages under Behandling, skal Departementet henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om en Udvidelse af Bestemmelserne angaaende Veibyrdens Fordeling, navnlig hvad Bærker og Brug, eller anden større og tungere Drift angaar, idet man beder sig meddelt, hvorvidt De maatte finde at kunne yde noget Bidrag til denne Sags Løsning, udenfor hvad der findes anført i det citerede Dokument Nr. 48 for 1875 Side 2—3 og Side 6—8. Departementet skal bemærke, at man har bragt i Erfaring, at der af den svenske Rigsdag er stillet en Anmodning til den svenske Regjering om at tage under Overveielse en Forandring i Lovgivningen, hvorefter Bærker, Brug og industrielle Anlæg, forbundne med „fastighet“, m. B. skulle deltage i Veibyrderne paa Landet, samt at der i denne Anledning er nedsat en kongelig Kommission, der traadte sammen i Stockholm den 30te November 1876. Denne Kommissions Forhandlinger vil maasse kunne være til Nytte ogsaa for de herhenhørende Spørgsmaal hos os.

Da det ovenciterede Dokument Nr. 43 for 1875 ikke er forsynet med Henvisninger til Stortingsforhandlingerne, forsaavidt angaar de i samme omhandlede og fra Odelstinget til Regjeringen oversendte Forslag, skal Departementet hidsætte Oplysning herom:

Angaaende Captein P. Krags og Repræsentanten Aarslotts Forslag se Stortingsforhandlinger for 1868/69 7de Del Dokument Nr. 70 og 9de Del O. Nr. 197 Side 490 ff.

Angaaende J. L. Widdings Forslag til Forandring i Veilovens § 34 — Stortingsforhandlinger for 1872 5te Del Dokument Nr. 58, cfr. 6te Del O. Nr. 58 Side 152.

Angaaende B. M. Hauglands do. do. i Veilovens § 33 — Stortingsforhandlinger for 1873 5te Del Dokument Nr. 59 og 6te Del O. Nr. 24 Side 36.

Christiania den 16de December 1876.

Bogt.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

C. Lie.

14de August.

Indstilling over Sag Nr. 46.

Komiteen henstiller til Amtsformandskabet at afgive saadan Erklæring:

Amtsformandskabet finder, at en Revision af den gjældende Veilovgivning ikke for Tiden paatræves for Finmarkens Vedkommende.

I Komiteen Nr. 2 den 11te August 1877.

Paa dens Vegne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 52. Fornyet Andragende fra Jordemoder Madame Hald om Pension.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Efterat Jordemoder E. Hald forrige Aar blev negtet Pension (se Forhandlingerne Side 91—93) har hun iaar atter fremsendt Andragende herom, der herved forelægges Amtsformandskabet tilligemed bilagte 6 Attester. Man sees tidligere at have gjort sig overdrevne Forestillinger om Ansøgerindens Formue, der efter Altens Fogeds paategnede Oplysninger ikke er tilstrækkelig til Familiens Underhold. Loppen-Oxfjords Formandskab har nu meddelt hende en udmærket Attest og hendes Kvalifikationer med Hensyn til lang Tjenestetid, Dygtighed og Afortrødenhed synes at nærme sig det i Amtsformandskabsforhandlingerne for 1875 Side 68—71 omhandlede Tilfælde. Forsaavidt Amtsformandskabet skulde ville imødefomme Andragendet, bemærker jeg, at man i de Tilfælde, hvor Pension tilstaaes Jordemødre, ved Bestemmelsen af sammes Størrelse formentlig bør tage Hensyn til Posternes forskjellige Vigtighed og Betydning, hvorfor 100 Kroner aarlig her kunde være et passende Beløb, beregnet fra den Dag, Ansøgerinden frattraadte sin Post.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Jffor tillod jeg mig, idet jeg søgte Afsted fra min Bestilling som Jordemoder i Loppen-Oxfjord, at andrage hos det ærede Amtsformandskab om en passende aarlig Pension. Skjønt min Begjæring da blev affaaet, tillader jeg mig herved ærbødigst at

Indstilling over Sag Nr. 52.

Komiteens Pluralitet udtaler:

Som bekendt har det af Amtsformandskabet været fastholdt, at der kun under ganske ekstraordinære Omstændigheder tilstaaes udtjente Jordemødre Pension. Efter de nu erholdte Oplysninger finder Komiteen at saadanne Omstændigheder ere tilstede for Madm. Hals's Bedkommende, idet hun ikke alene kan paaberaabe sig en 32-aarig Tjeneste, men ogsaa særdeles anbefalende Vidnesbyrd om sin Virksomhed. Komiteen tror, at der i dette Tilfælde er Grund til at indvilge Andragendet, men finder dog ikke at kunne anbefale en højere Pension end 80 Kr. og tillader sig derfor at indstille:

Afstediget Jordemoder Madm. Hals tilstaaes en aarlig Pension indtil Videre af 80 Kroner, der udredes af Brændevinsafgiftskassen.

Minoriteten foreslaar, at de to første Punkter udgaa af Indstillingens Præmisseser.

I Komiteen Nr. 2 den 14de August 1877.

Paa dens Vegne
B. Andersen.

Beslutning:

Efterat det mod $\frac{1}{2}$ Stemme var afgjort, at Pension bliver at tilstaa, blev der vøteret mellem Komiteens Pluralitets Indstilling og Minoritetens. Mod $2\frac{1}{2}$ Stemme blev Pluralitetens Indstilling bifaldt. Et Forslag fra Ordføreren i Talvig om, at Pensionen skulde fastsættes til 100 Kroner blev derefter mod $3\frac{1}{2}$ Stemme forkastet.

Sag Nr. 60. Forestilling fra Amtmanden om den lokale Dampskibs fart inden Distriktet.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Til Underholdning af Dampskibsfart paa Fjordene inden Finnmarkens Amt er af Statskassen for indebærende Budgettermin bevilget følgende Beløb:

1. Til Fart paa Altenfjord alternativt 20,000 eller 26,000 Kroner, eftersom Farten underholdes alene i Tidrummet fra Slutningen af Februar til Midten af November eller det hele Aar rundt,
2. Til Fart paa Vestfinmarkens Fiskebævr 40,000 Kroner, for hvilken Sum tillige er betinget udført 1 Tour til Vestfinmarken i hver af Maanederne November, December og Januar,
3. Til Fart paa Lanafjorden alternativt 8000 eller 12,000 Kroner, eftersom Farten

overtages af „Fram“ eller af et større og et for Farbandets Bestaffenhed mere hensigtsmæssigt Skib end dette og

4. Til Fart paa Varangerfjorden Aaret rundt 26,000 Kroner.

Flere af disse Router har det i den senere Tid været forbundet med stor Vanskelighed at faa overtagne, og det er væsentligt alene ved at Storthinget med Liberalitet har forhøjet Statsbidragene til ovennævnte Summer, at man har formaaet at holde Sagen i Gang.

Farten paa Varangerfjorden er for et Tidrum af 5 Aar, regnet fra 1ste April 1876, overtaget af „Varanger“s Nederi, men forøvrigt er der med vedkommende Dampskibsrederier kun kontraheret for Budgetterminen.

Som bekendt yder Amtskommunen ikke noget Bidrag til Underholdning af den lokale Dampskibsfart. Det kan imidlertid ikke paaregnes, at Storthinget fremtidig vil indkomme de stadigt voksende Krav paa Statsbidrag til Vedligeholdelse og Udvikling af Dampskibsfarten, forsaavidt ikke Distriktet selv vil vise nogen Oflervillighed.

For med Dampskibet „Nor“ at fortsætte Farten paa Altenfjord i samme Udstrækning som forhen, o: fra Slutningen af Februar til medio November, forlangte det Nordensjeldske Dampskibsselskab i Slutningen af forrige Aar et Statsbidrag af 24,000 Kroner og et Bidrag af 32,000 Kroner for at overtage Farten Aaret rundt. Af Storthinget blev imidlertid kun bevilget de foran angivne Beløb, og da „Nor“'s Nederi erklærede sig uvilligt til at fortsætte med saadant Bidrag, blev der i offentlige Blade opfordret til Anbud paa Overtagelsen af Routen, men Ingen meldte sig. Af Amtet gjordes derefter Forsøg paa at danne et Interessentskab til Indkjøb af et for Altenfjorden passende Skib, ligesom Henvendelse ogsaa skedte til flere Dampskibsrederier i Bergen. Underhandlingerne bleve afbrudte, da det Nordensjeldske Selskab indgik paa at overtage Routen Aaret rundt mod det bevilgede Statsbidrag og dette Tilbud af Postdepartementet strax antoges. Selskabet har dog betinget sig, at der for næste Storthing skal fremsættes Proposition om en Efterskudsbevilgning, og har derhos opstillet endel andre Betingelser for Overtagelsen af Routen, som vedkommende Departement har fundet at maatte indgaa paa, men som ville medføre en mindre heldig Ordning af Dampskibsfarten paa Altenfjord i Wintermaanederne. Efter min Formening er der liden Udfigt til at opnaa nogen Efterskudsbevilgning, og det kan da, efter hvad der er passeret, forudsættes som sikkert, at det Nordensjeldske Dampskibsselskab trækker sig tilbage. Muligens vil man kunne formaa et andet Dampskibsrederi til at overtage Routen, men Sagen vil først erholde en fast og hensigtsmæssig Ordning, naar Underholdningen af Farten overtages af et Nederi, hvis Inter-

14de August.
 esser falde sammen med Distriktets. Som bekendt eiebes „Nor“ tidligere af et Interessentskab hjemmehørende i Finmarken, men det lykkedes dengang ved ihærdige Bestræbelser fra et saaatalligt Parti, som væsentligst kun tog egne Bevæmmelighedshensyn i Betragtning, at sprænge Interessentskabet. At dette Resultat var saare uheldigt, have vistnok de allerfleste nu faaet Dinene op for, men det vil nu ogsaa falde saare vanskeligt at faa dannet et nyt Interessentskab til Dvertagelse af Routen. Uden Haab i saa Henseende er jeg dog ikke, og for Tilfælde af at der i Løbet af Høsten eller Vinteren skulde danne sig et saadant Interessentskab, anholder jeg om Bemyndigelse til at tegne Amtskommunen for endel Aktier. En Betingelse som den Amtsformandskabet ved Beslutning af 16de August 1870 knyttede til den da givne Bemyndigelse, nemlig at vedkommende Dampskibsselskab skulde ingaa paa at garantere Brændevinsafgiftskassen 5 pCt. Renter af dens tegnede Aktiebølser og forlods Udbetaling af dens Aktier i Tilfælde af Selskabets Opløsning, maa jeg paa det Bestemteste fraraade. Distriktet faar, dersom det først vil hde Bidrag til Fremme af den lokale Dampskibsfart, og forsaavidt det har økonomisk Evne dertil, har Finmarkens Amt den samme Forpligtelse i saa Henseende som andre Amtsdistrikter, staa den samme Risiko som de øvrige Interessenter og ikke kræve først og fremst at blive holdt skadesløs. Forhaabentlig vil Risikoen, saalænge man kan gjøre Regning paa et Statsbidrag af 26,000 Kroner aarligt, ikke blive stor, i hvilken Henseende jeg tillader mig at henbise til vedlagte Overslag over de med „Nor“s Fart Aaret rundt forbundne Udgifter og over dets sandsynlige Indtægter, hvilket Overslag efter fra forskellige Kanter erhvervede nøiagtige Oplysninger forhaabentligt i det Store taget er ganske paalideligt.

At Vedligeholdelsen og Udviklingen af den etablerede lokale Dampskibsfart vil være til sandt Gavn for Distriktets Befolkning og dets Næringsveie finder jeg det ufor-nødent nærmere at omhandle, og jeg har den faste Tro, at det Offer, som Amtskommunen i saa Henseende bringer, om den dennegang beslutter at understøtte Farten paa Altensfjord, vil være vel anvendt. Den Tid er formentlig heller ikke fjern, da der vil opstaa Spørgsmaal om Bevilgning af Bidrag i samme Form til Underholdning af Dampskibsfart paa Amtsdistriktets øvrige Fjorde.

Forsaavidt Amtsformandskabet finder at kunne slutte sig til mit Forslag, anholder jeg tillige om Bemyndigelse til paa Amtskommunens Vegne og paa billigst mulige Vilkaar at optage et Laan, svarende til Aktiernes Paalydende. Amtsformandskabet besluttede i 1870 at tegne sig for Aktier til et Beløb af 12,000 Kroner. Den mindste Sum, hvorom der nu bør være Spørgsmaal, er formentlig 16,000 Kroner eller omkring

14de August.
 Fjerdeparten af hvad et nyt, for Routen hensigtsmæssigt Skib, antages at ville koste. Renter og Afdrag af det optages Laan foreslaaes udrede af Brændevinsafgiftskassen som en for By og Landdistriktet sælles Klasse, hvilken paa den anden Side selvfølgelig maa blive at godskrive Aktiernes eventuelle Udbytte.

Det henstilles saaledes til Amtsformandskabet at fatte følgende Beslutning:

Forsaavidt et Interessentskab maatte blive dannet til Indkjøb af et for Dampskibsfarten paa Altensfjord passende Skib og paa Betingelse af, at dets Route undergives Amtmandens Approbation og Amtmanden paa Distriktets Vegne tilstaaes Stemme i Selskabets Bestyrelse og i Generalforsamlingen, bemyndiges Amtmanden til

- 1) for Brændevinsafgiftskassens Regning at tegne Aktier i Dampskibet for et samlet Beløb af 16,000 Kroner, og
- 2) at tilvejebringe dette Beløb ved Laan for Amtskommunens Regning paa billigst mulige Vilkaar baade med Hensyn til Forrentning og med Hensyn til Indfrielse.

Hammerfest den 4de August 1877.

J. Blachvad.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling over Sag Nr. 60.

Komiteen maa være enig i og fremholde, at Amtskommunen, ligeover for de betydelige og i de senere Aar vægende Bidrag Staten har ydet til den lokale Dampskibsfarts Fremme her i Amtet, maa vise idetmindste en god Villie til at bidrage sit til sammes Vedligeholdelse og Opkomst. At Evnen i høi Grad mangler, er desværre bekendt nok, men Komiteen finder at noget bør gøres. Enten dette sker til Understøttelse af Dampskibsfarten paa den ene eller anden Fjord, vil forsaavidt være ligegyldigt, og Komiteen anseer det som et Held, at Tilfældet har gjort, at det er Dampskibsfarten paa Altensfjord som først er bragt paa Bane.

Dampskibstrafikken paa denne Fjord har nemlig nu bestaaet i saamange Aar og i de senere udviklet sig og tiltaget i den Grad, at det med Bestemthed tør forudsættes, at et efter Forholdene afskaffet Dampskib under en god Bestyrelse neppe, endog under mindre gunstige Omstændigheder, vil medjøre Tab. At Trafikken i en saavidt oparbejdet Route og i fremadskridende Distrikter vil tiltage mere og mere, kan der efter almindelige Beregninger neppe være nogen Tvivl om, men Komiteen har havt nogen Betænkelse ved, hvorledes Forholdet vil stille sig ligeoverfor det Nordensjeldske og Bergenske Damp-

14de August.

ffibsfelskab, altsaa med Hensyn til Gjennemgangsfragten af Gods m. V. Komiteen har dog standset ved denne Tante, at nævnte Selskaber, dersom det her paatænkte Interesseselskab bliver til Virkelighed og har faaet sit Fartoi i Gang, saalangt fra at lægge det Hindringer i Veien vil vise al rimelig Imødekommenhed mod det, da det jo er piensynligt og naturligt, at Bedligholdelsen af denne lille Route paa det sjerne Eted ikke kan være af synderlig Interesse for dem. Skulde imidlertid mod Formodning Dampffibsfelskaberne lægge Hindringer i Veien, vil dette ikke antages at kunne have nogen Indflydelse paa Udbyttet af her paatænkte Dampffibs Nettoindtægt. Komiteen tillader sig altsaa med Henvisning til og Anbefaling af Amtmandens Forslag at indstille:

Amtmandens Forslag bifaldes.

I Komiteen Nr. 2 den 14de August 1877. Paa dens Vegne

W. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 63. Forestilling fra Fiskeriinspektøren om Bevilgning til Lærefiskopsynet i Tanaelv.

Fra

Fiskeri-Inspektøren.

Foranlediget ved den af Finmarkens Amtsformandskab under 12te August f. A. fattede Beslutning om Bevilgning til Opsyn med Fiskeriet i Tanaelv, hvilken Beslutning blev mig meddelt ved Hr. Amtmandens Skrivelse af 14de November næstester, anbefalede jeg i mit ijjor Høst afgivne Budgetforslag for Ferskvandsfiskerierne for Budgetterminen 1ste Juli 1877 til 30te Juni 1878, at der — under Forudtæning af, at Justitsdepartementet ikke fandt, at Overopsynsmandens Skyds- og Diætgjørelse kunde i Righed med den lignende Godtgjørelse, der tilkommer Lensmændene for det samme Slags Reiser, udredes af hvad der bevilges til Reiser i Justits- og Politivæsenets Tjeneste — maatte paa Fiskeribudgettet opføres et Beløb af 400 Kroner, for at Opsynet inden den under Overopsynsmand Schankes Kontrol staaende Strækning kunde blive udvidet saaledes som antydet i min Skrivelse til Hr. Amtmanden af 10de August f. A. Overenstemmende hermed blev Regjeringens Budgetforslag affattet, idet Indredepartementet oplyste, at Justitsdepartementet ikke havde fundet at kunne bevirke Overopsynsmandens Skyds- og Diætgodtgjørelse udredet paa den ovenfor berørte Maade.

14de August.

Som det vil sees af den i Aftryk vedlagte Indstilling af 1ste Marts d. A., hvilken under 14de f. M. blev bifaldt af Stortinget, har vedkommende Komite ikke troet at burde opføre paa Statsbudgettet mere end 200 Kroner i det angivne Diemed, idet den blandt Andet har anført, at den ikke i de foreliggende Oplysninger har fundet, at der har vist sig Behov for et mere effektivt Opsyn, end hidtil har kunnet finde Sted ved de 4 nuværende Opsynsmænd. Komiteen og Stortinget er altsaa gaaet ud fra, at det nævnte Beløb af 200 Kroner ligesom før vil blive anvendt til at udrede Halvdelen af Overopsynsmandens Løn, saaledes at Finmarkens Brændevinsafgiftskasse fremdeles bidrager den anden Halvdel af denne, samt bestrider Overopsynsmandens Reiseogdtgjørelse. Hvorvel den ovennævnte Beslutning af Finmarkens Amtsformandskab Intet nævner om et saadant Arrangement, tør jeg dog haabe, at Sagen for ansluende Sommer vil kunne ordnes overensstemmende hermed.

Jeg maa imidlertid meget beklage, at Stortinget har vægret sig for at bevilge det hele i Budgetforslaget opførte Beløb, og jeg kan paa ingen Maade erkjende Berettigelsen af Komiteens Udtalelse om, at der ikke har vist sig Behov for et mere effektivt Opsyn end det hidtil organiserede. Som Sagen nu staar, maa jeg derfor, idet jeg anser det at være af meget væsentlig Interesse for Fiskeriet i Tana, at Høstopsynet udvides saaledes som antydet i min ovennævnte Skrivelse af 10de August f. A. — af hvilken en Gjenpart var forelagt Stortinget — henstille til Hr. Amtmanden enten at søge det dertil fornødne Beløb bevilget for næste Aar af Brændevinsafgiftskassen eller at indkomme med en, helst af Udtalelser fra vedkommende Distrikter eller Amtsformandskabet, ledsaget motiveret Forestilling om Forøgelse af Statskassens Bidrag.

Christiania den 19de Mai 1877.

Til

A. Landmark.

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Overendes Amtsformandskabet med Bemærkning, at der ikke for Tiden synes at være Frøie til at paalægge Brændevinsafgiftskassen yderligere Udredelser til det omhandlede Anliggende. Det henstilles iøvrigt til Amtsformandskabet at afgive den af Fiskeri-Inspektøren attraaede Udtalelse.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blachvad.

Indstilling over Sag Nr. 63.

Til denne Sag foreslaaes, at der afgives saadan Beslutning:

Extrakt

af Altens Arbeidskoles Regnskab for Vinteren 1876—1877.

Indtægt.

1. Tilskud af Brændevinsafgiftskassen	Kr. 600.00
2. Bidrag forøvrigt	600.00
3. Indtægt af Arbeidsdriften	77.80
4. Solgt overflødig Værktøi (2 Ører) for	9.60
	<hr/>
	Kr. 1287.40

Udgift.

1. Indkjøbt Materialier til Værktøi og Skolen for	Kr. 212.26
2. Diverse Redskaber ifølge Regninger for	171.54
3. Arbejdspenge og Lærertiløn	384.00
4. Beholdning:	
a) Kontant, dog væsentlig disponeret til Indkjøb af Værktøi m. m.	519.60
b) Redskaber og Værktøi taget for	Kr. 423.00
c) Diverse Materialier og Arbejder	75.00
	<hr/>
	Kr. 498.00
	<hr/>
	Kr. 1287.40

Altén, den 30te Juni 1877.

L. Follum.

Sag Nr. 88. Andragende fra Altens Herredsstyrelse om Bidrag til Regulering af Altenelevens Løb ved Aronnæs.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Paa Foranledning fattede Altens Herredsstyrelse D. D. enstemmig følgende Beslutning:

„Under Forudsætning af, at Beboerne af Aronnæs efter Overenskomst sig imellem tilveiebringer 200 Kroner til Regulering under Flomtiden af Altenelevens Løb ovenfor Aronnæs, og saafremt Finmarkens Amtsformandskab i samme Diemed bevilger 300 Kroner, saa bevilges udbetalt af Altens Herredskasse et Bidrag stort 100 — et Hundrede — Kroner for at anvendes til Uddybning af en Mullestenbanke, der forhindrer Flomvandet fra at komme ind i det ældre Elvefar under Vastebut, samt til Fremførsel af fornøden Stenspld til Opdæmning af det nuværende Elveleie.“

Med disse Arbejder antages det, at Altenelevens, der nu aarlig bevirker store Udfjøring mod Aronnæs, hvorved flere Gaarde og Engslaatte staar Fare for at bortstyldes af Elven, vil tage et andet Løb, og derved disse Udelæggelser ganske forhindres. Altens Herredsstyrelse ansaa det for paatrængende nødvendigt at komme disse Eiendommers Besiddere tilhjælp og haaber derfor at det ærede Amtsformandskab paa samme Maade bevilger de ansøgte 300 Kroner som et Bidrag engang for alle af Brændevinsafgiftskassen.

Elven viser allerede Tendents til selv at opkaste en Fordæmning paa det Sted, hvorom her er Spørgsmaal, og naar en Uddybning af en Ørabbé ved Elvebredden samt Paafjøring af ca. 100 Læs Sten til Opdæmning for at lede Vandet ind i den Kanal, som agtes gravet derigjennem, kommer til Hjælp, saa antages det som sikkert, at Flommen selv udvider Løbet til fuldt Elveleie, og er da Aronnæs sikret for videre Ulemper samt værdifulde Eiendomme beskyttede mod Tilintetgjørelse.

Den Kanal, som fornødiges, er opgivet til 100 Favnes Længde og 1 Favns Dybde ved Elvebredden med aftagende Dybde nedover, samt 2 Favnes Bredde. Det bliver saaledes ca. 150 Kubikfavne smaa Mullesten og Sand at skaffe tilside (nedenfor Kanalen) og Fremførsel af stor Sten ca. 200 Men derfra; 100 Læs a 40 Øre antages tilstrækkelig. Inden Arbejdet udføres bliver fornøden Garanti for Beboernes Bidrag at indlevere til Altens Formandskab, der nærmere vil paase effektive Regler tagne for Arbejdets Udførelse i Overensstemmelse med Planen.

Altén den 31te Juli 1877.

Paa dets Vegne
L. Follum.

Oversendes ærbødigst Finmarkens Amt. Som ikke sagkyndig tør jeg ikke yttre nogen Mening om, hvorvidt den paatænkte Foranstaltning vil have den tilsigtede Virkning. Det er en bekendt Sag, at Aronnæs aarlig er udsat for Skade af Elven. Det vilde derfor være en Velgjerning, om de saamesteds liggende værdifulde Eiendomme bleve beskyttede mod Udelæggelse.

Altens Fogderi 1ste August 1877.

P. N. Hammer.

Forelægges Amtsformandskabet. Sagen er indkommen for sent til at Amtet har kunnet erhverve nogen sagkyndig Erklæring om, hvorvidt den foreslaaede Foranstaltning vil føre til det tilsigtede Maal.

Der foreligger iaar saamange Krav fra Altens Kommune paa Amtskolekassen

og Brændevinsafgiftsklassen, at jeg ogsaa af den Grund har nogen Betænkelighed ved for Tiden at ledsage Andragendet med nogen anbefaling.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Jndstilling over Sag Nr. 88.

Komiteen maa med Amtmanden være enig i, at Kravene fra Aitens Herred ere faa mange, at man vanskelig kan tilfredsstille dem alle, og finder man ikke at denne Sag kan tillægges nogen større Betydning, eftersom Herredsstyrelsen ikke har fundet sig foranlediget til at yde noget større Tilskud end steet er, formentlig af den Grund, at det her kun gjælder privat Interesse.

Man tillader sig derfor at indstille:

Andragendet indvilges ikke.

I Komiteen Nr. 2 den 14de August 1877.

Paa dens Begne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning.

Komiteens Jndstilling bifalbes.

Sag Nr. 71. Forestilling fra Vardø Sygehuskommission om Udbringinger ved Vardø Sygehus.

Fra

Vardø Sygehuskommission.

I Møde den 23de dennes foresloges at udsøre og anskaffe Følgende:

1. At male Gulbene i alle Sygeværelserne ovenpaa samt i Kontoret, hvilket vil beløbe sig til.	Kr. 60.00
2. Et Aflukke i et Sygeværelse ovenpaa til Brug for Sindssyge	18.13
3. At panele og male den nordre Sygestue ovenpaa samt nate Bæggene	320.00
4. Tre nye Zinkspand til Natstolene	25.00
5. Til Reparation af Døre, Laase, Murværk etc.	80.00
	Kr. 503.13

Hvilke Udgifter man andrager det høie Amt om at faa bevilget.

Vardøhus den 27de Juni 1877.

For Sygehuskommissionen
C. Schulz.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forelægges. Amtsformandskabet, idet jeg anbefaler, at det omhandlede Beløb bevilges af Medicinalfondet.

Finmarkens Amt den 4de August 1877.

J. Blachstad.

Jndstilling over Sag Nr. 71.

Komiteen antager de her foreslaaede Reparationsarbejder nødvendige og tillader sig derfor at indstille:

Til Reparationer og Forbedringer ved Vardø Sygehus bevilges af Medicinalfondet	Kr. 478.13
= Anstæffelser for samme Sygehus af 3 nye Zinkspand	25.00
	Kr. 503.13

I Komiteen Nr. 3, 11te August 1877.

Paa dens Begne
Gust. J. Flor.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Jndstilling bifalbes.

Sag Nr. 75. Forestilling fra Amtmanden angaaende delvis Forandring af Amtsformandskabets Beslutning af 13de August 1875 om Udredelse af ekstraordinære Udgifter i Anledning af Epidemier.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Under 13de August 1875 fattede Amtsformandskabet følgende Beslutning:

„Extraordinære Udgifter i Anledning af Epidemier i Medicinaldistriktet, derunder Omkostninger ved dermed i Forbindelse staaende Revaccinationer, udredes af Medicinalfondet.“

I Genhold til denne Beslutning have Vardø By's og Vadsø By's Bedkommende andraget om, at de af Bykasserne i Anledning af Koppelazaretherne i Vardø og Vadsø i 1876 forstudte Udgifter maatte blive refunderede af Medicinalfondet.

Disse Andragender ere ogsaa delvis indvilgede, men da det forekom mig, at ikke nogen særdeles Økonomi havde været raadende ved de trufne Foranstaltninger, ere de havde Udgifter ikke i sin Helhed blevne refunderede; derimod blev Vardø By's Formandskab tilkjendegivet, at der efter min Ansøelse var fuld Frie til forinden Anvisningen skedte at forelægge Sagen for Amtsformandskabet.